

seende. Det var det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), der som indledende Ordfører ogsaa indledede en Fremdragning af de Mangler, som forefindes ved Statsbanedriften, og som ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, i den seneste Tid har gjort sig gældende paa en særlig følelig og særlig beklagelig Maade. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg kunde give Rigsdagen nogen Besked om, hvorledes de saa øjensynlige Ulemper, der for Tiden knytter sig til Statsbanedriften, kan afhjælpes, og om det kan ske i en nær Fremtid. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at de meget store Ulemper, som for Tiden knytter sig til Statsbanedriften, beror i saa overvejende Grad paa de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi lever, at der ikke fra Statsbanernes Side kan gøres noget nævneværdigt for at afhjælpe dem. Overfor den foreliggende Situation maa de melde Pas, selvfølgelig saaledes at forstaa, at man fra Statsbaneledelsens og fra Statsbanepersonalets Side anstrenger sig af al sin Evne, for at Ulemperne ikke skal blive mere følelige end allerhøjest nødvendigt, men den foreliggende Situation kan Statsbanerne ikke magte. I Henseende til manglende Materiel, i Henseende til utilstrækkelig Sporforbindelse staar vi overfor Mangler, som under disse Forhold ikke kan afhjælpes. De store Togforsinkelser, som man med Rette beklager sig saa stærkt over, beror dels paa disse Mangler, men dels og i meget væsentlig Grad paa ganske tilsvarende Togforsinkelser i de Lande, som omgiver os. Jeg har i disse Dage modtaget en meget lang Udtalelse, som Generaldirektøren for de svenske Statsbaner har fremsat officielt overfor svenske Blade. Det er overordentlig karakteristisk at se, hvorledes de Klager, som fremsættes fra det svenske Publikums Side, næsten Ord til andet falder sammen med de Klager, vi ser i vore Aviser, og hvorledes Besvarelsen fra de svenske Statsbaners Side Ord til andet falder sammen med, hvad der fra vor Side maa udtales, og det er dette: at under normale Forhold har de danske Statsbaner kunnet magte deres Opgave om end med noget Besvær, men under de nuværende Forhold lader Opgaven sig ikke løse. Saa snart vi vender tilbage til nogenlunde rimelige Forhold, vil der selvfølgelig indtræde saa store Forbedringer, at Ulemperne for en stor Del vil bortfalde, men jeg tør ikke udtale noget bestemt Haab om, at Statsbanerne vil være i Stand

til at magte den Trafik, som vil foreligge, naar Krigen er afsluttet, paa en saadan Maade, at man kan betragte det med fuld Tilfredshed. For at dette skal ske, vil det, saa snart det kan lade sig gøre — selvfølgelig vil saadanne Reformere nødvendigvis strække sig over et længere Tidsrum —, være nødvendigt at supplere de Anlæg, vi har, det Materiel, vi har, og det Personale, vi har, vistnok ganske betydeligt. Det har glædet mig meget at høre det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) udtale sin Paaskønnelse overfor de Anstrengelser, som ogsaa efter min Mening øjensynligt for alle foregaar fra Statsbanepersonalets Side, for saa vidt muligt at raade Bod paa de Ulemper, man meget mod sin Villie paafører Publikum. Det har glædet mig, at det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) har kunnet slutte sig til disse Udtalelser. Men jeg vil ikke undlade at omtale, at der under Juletrafikken har været saa store Vanskeligheder og Ulemper for Publikum, at man ikke kan forundre sig over, at man har anset sig for berettiget til at føre Klage derover. Jeg vil heller ikke skjule, at der efter min Opfattelse har været enkelte Steder i Landet, hvor der muligvis under denne Juletrafik ikke er handlet fuldt saa meget efter god Konduite, som man kunde ønske. Denne Indrømmelse anser jeg det for nødvendigt at gøre, for at man ikke skal tro, at dette Forhold ikke er Genstand for den allerstørste Opmærksomhed fra Ledelsens Side, og at denne ikke vil gøre, hvad der er muligt, for at hindre Gentagelser af saadanne beklagelige Tilfælde.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) udtalte, at han ikke fandt, at dette Tidspunkt var godt valgt til at foreslaa nye Udgifter for Staten, og han mente, at man ganske anderledes burde koncentrere Opmærksomheden paa at forbedre Statsbanernes Hovedlinier. Jeg kan kun med Glæde notere denne Udtalelse; den falder sammen med min Opfattelse; at man i høj Grad, saa snart Forholdene tillader det, bør koncentrere sin Opmærksomhed paa at forbedre Statsbanernes Hovedlinier, i det hele de Statsbaneanlæg, paa hvis Fortrinlighed Driften i Virkeligheden beror. Men jeg bør ogsaa overfor det ærede Medlem tilføje, at der er noget, der skal passes, og andet, der ikke skal forsømmes, og til dette sidste hører, mener jeg vedblivende, som jeg tidligere har udtalt, at et Anlæg i passende Maalestok af Privatbaner rundt i Landet er en for